Misiunea: Clasa secretă 505.ZZZ.2

01/ Cea mai plictisitoare oră de sport din lume **17**

02/ An școlar cu prelungiri **32**

03/ Agentul special Max Zack **46**

04/ Devine riscant **59**

05/ Planul de luptă **71**

06/ Explozie! **81**

07/ Max, în corzi **91**

08/ Între reguli **104**

09/ Prizonierul **118**

10/ Pedeapsa! **132**

11/ Regele vânturilor **142**

12/ Ceva vâscos, ceva strident **154**

13/ Noaptea la școală **166**

14/ Clasa secretă **177**

15/ În spatele barelor **189**

16/ Pe drumul greșit **202**

17/ Bombe de culoare **217**

DOSARUL NR. 505.ZZZ

NUME: Maximilian (Max) Zack
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: ochi căprui, 145 cm, nas ușor acvilin (rupt deja în două locuri), ghiozdan ponosit
AVERTISMENTE PRIMITE: 1 257
APTITUDINI SPECIALE: inventiv, curajos
ANIMAL PREFERAT: Makkaroni (labrador)
FRAŢI: doi frați mai mari, un frate mai mic
COMPETENŢE: glume, bombe urât mirositoare
NOTE: mai bine să nu vorbim despre asta
MÂNCARE PREFERATĂ: macaroane cu brânză
ÎN PLUS: urăște școala, dușman de moarte: directorul Schnittlich

505.ZZZ
ȘCOALA SCHNITTLICH

NUME: Frieda Geratwol
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: ochi albaștri, păr lung, șaten, 166 cm, îi place să poarte tricouri cu mesaje ciudate
AVERTISMENTE PRIMITE: 2
APTITUDINI SPECIALE: de încredere, încăpățânată, megainteligentă
ANIMAL PREFERAT: Bulină (pisică)
FRAŢI: nu are
COMPETENŢE: știe de toate, face de toate (bine, știe de toate, mai puțin să arunce)
NOTE: 10
MÂNCARE PREFERATĂ: cornulețe cu nucă
ÎN PLUS: iubește școala, vrea să devină profesoară

NUME: Anna-Maria Penne
OCUPAŢIA: profesoară

SEMNALMENTE EXTERNE: poartă mereu aceleași haine (sau toate hainele ei sunt la fel)
APTITUDINI SPECIALE:
adoarme elevii,
îi plictisește de moarte
ŢARĂ PREFERATĂ: Italia
MÂNCARE PREFERATĂ: paste cu sos pesto, poate ciocolata?

NUME: Horst Schnittlich
OCUPAŢIA: director de școală

SEMNALMENTE EXTERNE: o persoană mediocră
APTITUDINI SPECIALE: să inventeze reguli pentru funcționarea școlii pe care o conduce
DUŞMANI DE MOARTE: copiii
MÂNCARE PREFERATĂ: toate tipurile de cârnați

DOSARUL NR. 505.ZZZ

NUME: Karl von Streichzapf
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: păr dat cu gel, haine elegante
AVERTISMENTE PRIMITE: 1
APTITUDINI SPECIALE: să fie amabil, determinat, să moțăie
MÂNCARE PREFERATĂ: cordon bleu

NUME: Elinore Pfusch
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: păr subțire
AVERTISMENTE PRIMITE: 1
APTITUDINI SPECIALE: să nu facă nimic, să se relaxeze, să viseze cu ochii deschiși
MÂNCARE PREFERATĂ: paste

NUME: Pascal Schwazer
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: păr roșcat
AVERTISMENTE PRIMITE: 2
APTITUDINI SPECIALE: să nu facă nimic, să se relaxeze, să viseze cu ochii deschiși
MÂNCARE PREFERATĂ: cârnați cu piure de cartofi

NUME: Suse Zickler
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: rochiţe, imprimeuri florale, codiţe blonde
AVERTISMENTE PRIMITE: 1
APTITUDINI SPECIALE: să se plângă, să creeze probleme, să comenteze, să moţăie în plină zi
MÂNCARE PREFERATĂ: tartă cu căpşuni

TOP SECRET!

NUME: Anton Fuchs
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: ochelari cu lentile groase
AVERTISMENTE PRIMITE: 3
APTITUDINI SPECIALE: curajos, cinstit, mediator al oricărei dispute, sforăitor
MÂNCARE PREFERATĂ: pâine cu miere

NUME: Felix Frohm
PROFESOR: doamna Penne

SEMNALMENTE EXTERNE: aparat dentar verde-neon
AVERTISMENTE PRIMITE: 1
APTITUDINI SPECIALE: râde molipsitor, găseşte totul acceptabil, e leneş
MÂNCARE PREFERATĂ: supă cu tăieţei

DOSARUL NR. 505.ZZZ

NUME: Egon Traufe
OCUPAŢIA: îngrijitor

SEMNALMENTE EXTERNE: voce răgușită, cocoșat, păr lucios
ANIMAL PREFERAT: Alfons (buldog englez)
APTITUDINI SPECIALE: să urmărească elevii, să aplice pedepse elevilor
MÂNCARE PREFERATĂ: salată de castraveți

505.ZZZ
ȘCOALA SCHNITTLICH

NUME: Flora Heuchle
OCUPAŢIA: secretară

SEMNALMENTE EXTERNE: picioarele strâmbe în formă de X, tocuri înalte, buze roșii
ANIMAL PREFERAT: papagal
APTITUDINI SPECIALE: excesiv de prietenoasă
MÂNCARE PREFERATĂ: cubulețe de brânză

AUTORITATEA ★(AAP)★ ANTIPLICTISEALĂ

Max se întinse pe podea și, încrețindu-și nasul, începu să adulmece.

Transpirație. Miros de picioare transpirate cu... – adulmecă podeaua de plastic – sandviciuri? Nu. Poate miros de grajd? Băiatul se concentră. Îi veni o idee. Cățeluși? Trebuie să poată mai mult de atât...

– Maximilian Zack! Ridică-te imediat! Asta nu a fost o greșeală!

Doamna Penne, profesoara, se aplecă peste el și îi spuse pe un ton muzical:

– Ai mers prea departe, de câte ori să-ți mai spun că atunci când joci fotbal nu trebuie să alergi?

Băiatul ridică ușor capul fără prea multă tragere de inimă. Orice ar fi fost mai bine pentru el în clipa asta decât să participe la ora de sport! Chiar și jocul pe care tocmai îl inventase: „Ghicește mirosul“.

Sala de sport a Școlii Schnittlich era mare. Cel puțin în comparație cu restul încăperilor din clădire. Ceea ce nu era de mirare, ținând cont că majoritatea sălilor de clasă fuseseră cândva celulele unei închisori. Și școala e la fel de sumbră și de gri.

Dar în afară de mărimea și duhoarea pe care o răspândea, nu exista nimic care să facă sala de sport diferită de restul școlii. Era la fel de sumbră și de gri.

Poarta de fotbal era un simplu cadru pictat pe perete. Câteva inele ce atârnau din tavan erau prinse atât de sus încât nimeni nu ajungea niciodată la ele. Toate spalierele de pe pereți aveau primele trei trepte rupte. Așadar, nu era deloc surprinzător faptul că în această sală de sport se țineau cele mai plictisitoare ore de educație fizică din lume.

Plictisit, Max aruncă o privire spre ciorapii gri ai doamnei Penne, care se zăreau dintr-o pereche demodată de adidași.

Privi apoi cum profesoara se dădu în spate cu încetinitorul, apucă fluierul și, umflându-și obrajii, suflă în el. Țârrrrr!

Mingea medicinală grea începuse să se rostogolească spre poartă. Oricât ar fi încercat să-și dea seama, Max nu reuși să spună cine o pusese în mișcare. Poate Felix? Nici pomeneală, moțăia la fel ca toți ceilalți colegi ai săi. Anton, de exemplu, sprijinea peretele și dormea profund, ba chiar sforăia. Mda... el își putea permite asta, pentru că stătea în poartă. Și la poartă rareori se întâmpla să ajungă cineva. Asta pentru că mingea grea se rostogolea mult prea încet.

Dar mingea se apropiase acum de poartă, iar Pascal se strecură pe lângă Max și o pasă mai departe. Max se ridică brusc în picioare. Ar fi trebuit să-i pună piedică lui Pascal și să-i oprească astfel înaintarea?

Ca și cum i-ar fi citit gândurile, profesoara spuse cu voce tare:

– Regula 465 a Școlii Schnittlich: În fotbal, niciodată nu trebuie să deposedezi adversarul de minge!

Lui Max îi scăpă un geamăt scurt. „Regulile astea...“

Însuși directorul școlii, Horst Schnittlich, scrisese aceste reguli într-o carte mare și foarte groasă. Fiecare copil din școală era obligat să-și procure câte un exemplar ori de câte ori se adăugau reguli noi. Și se adăugau constant.

–Atenție, pooooooaaaartaaa..., strigă adversarul lui, Pascal, mărind viteza. Apoi piciorul lui se poziționă în fața mingii și o lovi cu putere.

–Auuuuu! țipă Pascal și se aruncă la podea.

Își ținea în mâini degetele de la picioare.

– Cred că mi le-am rupt! urlă el cât putu de tare. Mingea nu fusese mișcată mai mult de un centimetru...

Max privi în jur, înflăcărat brusc. O tragedie! Doamna Penne fluieră.

– Rezervă, te rog, pregătește-te! ordonă femeia băiatului care stătea pe bancă.

– Ai fost prea rapid! îl mustră apoi pe Pascal. Pe bancă cu tine!

Doamna Penne fluieră din nou și jocul reîncepu. Max oftă. Sportul era ucigător. Dar, în curând, și plictiseala i-ar putea veni de hac.

– Uitați, copii, Frieda joacă bine! anunță profesoara.

Interesat, Max ridică ușor capul. Frieda, care juca în echipa lui, se afla puțin mai departe, lângă ușa din față. Doar că acum se mișca cu încetinitorul și se concentra cu totul asupra mingii. Părul ei lung, șaten, se legăna mângâind tricoul galben strălucitor, pe care scria „Miau!". Își ținea capul aplecat în față și umerii foarte drepți, ceea ce o făcea să pară foarte... oblică. Arăta, cu adevărat, ciudat! Ca și cum ar fi fost în finala unui concurs de supermodele sau ceva de genul acesta. Max își întoarse privirea. Alertă de tocilar!

Bine, ce-i drept, în excursia cu clasa se dovedise o prietenă de nădejde, dar totuși... Oricine se plângea de asta era, de fapt, o glumă, nu-i așa?

În căutarea ajutorului, Max cercetă încăperea de jur împrejur cu privirea lui atotștiutoare.

În apropiere, șeful clasei, Karl von Streichzapf, și împiedicata Elinore Pfusch ședeau pe bancă. Exact în fața lui Karl, Max observă o altă minge medicinală – una de rezervă, probabil.

Uau! Capul băiatului se umplu de idei. Dacă ar putea s-o ia fără să fie văzut...

Cu un gest care ar fi făcut-o invidioasă pe orice doamnă, Karl se puse picior peste picior. La fiecare zece secunde, își aranja bentița antitranspirație peste părul dat cu gel, în timp ce Elinore abia se putea ține în poziție verticală. Ochii ei se încăpățânau să se închidă de fiecare dată când clipea.

– Karl von Streichzapf, încălzește-te! îi porunci profesoara și apoi continuă pe același ton: Regula 178 – Șutul în minge nu trebuie să provoace zgomot...

Ascultător, Karl se ridică de pe bancă, își aranjă coafura, își îndreptă spatele, apoi întinse brațele în aer și se aplecă. Încet, își arcui spatele, astfel încât tot părul plin de gel îi căzu pe față.

Max rânji. Bingo! Acum, Karl nu mai putea vedea mingea din fața lui. Și, în timp ce doamna Penne continua să recite plat din regulament, Max apucă rapid mingea. Pfiu! N-a fost deloc simplu...